

hold. Som bekendt blev der i 1905 efter den daværende Forsvarsministers Forslag vedtaget en Lønning til 2 Direktører, 1 i Krigsministeriet og 1 i Marineministeriet, og i Kundgørelser for Hæren, som jeg har gennemledt lige fra den Tid, har jeg fundet, at Hans Majestæt Kongen den 12. April 1905 har resolveret, at Direktørposten i Krigsministeriet genoprettes. Endvidere, at Krigsministeren er bemyndiget til at foretage den Omflytning af Forretningerne, som nødvendiggøres herved, og endelig, at daværende Departementschef Seedorf er bleven udnævnt til Direktør. Dernæst, at Posten som Departementschef i 1ste Departement indtil videre ikke skal besættes, og at Direktøren indtil videre skal bestyre dette Departement. Saa døde Seedorf 8 Maaneder senere, og i Slutningen af 1905 blev daværende Kompagnichef ved 21de Bataillon, Lütken, stillet udenfor Nummer og udnævnt til Chef for Krigsministeriets 1ste Departement.

I den Tid, der senere er gaaet, nævnes han kun enkelte Gange i Kundgørelser for Hæren, nemlig da han blev Ridder af Dannebrog 1906, og da han, for øvrigt i Kraft af det Forfremmelsessystem, han selv har institueret, forfremmes den 2. April 1908 til Oberstløjtnant. Begge Steder nævnes han som Chef for Krigsministeriets 1ste Departement og intetsteds som fungerende Direktør. Men hvad der fremgaar af Kundgørelser for Hæren, fremgaar ogsaa af Aarvog for Hæren. I Aarvog for Hæren af 1908 staaer først nævnt de Mænd, der have været Direktører for Krigsministeret. Der nævnes kun 4; blandt dem er Seedorf den sidste; han fungerede fra 12. April til 7. December 1905; derefter kommer Fortegnelsen over dem, der have været Departementschefer i Krigsministeriet. Der nævnes Seedorf fra 1903—05, og dernæst, efter at han er bleven Direktør, nævnes han som fungerende Departementschef fra den 12. April til den 7. December 1905. Altsaa, den Gang havde vi en Direktør og en „fungerende“ Departementschef, senere have vi faaet kun en Departementschef. Hvis det var rigtigt, hvad det ikke kan være, at den paagældende ogsaa er fungerende Direktør, burde han, i Overensstemmelse med det, jeg nylig har nævnt, staa blandt dem, der have været Direktører i Krigsministeriet, selv om han kun har fungeret. For saa vidt der ikke kan anføres nogen Udnævnelsesdato, er Lütken ikke Direktør og heller ikke fungerende Direktør. Der er ingen Direktør, paa Trods af at Hans

Majestæt Kongen i 1905 efter Forsvarsministeriets Indstilling har resolveret, at dette Embede genoprettedes. Det er blevet genoprettet og har været beklædt i 8 Maaneder, og derefter er det blevet holdt ubesat i al den Tid, der er forløben siden.

I Forslag til Finanslov er der et Par Gange forekommet en Bemærkning, der lyder saaledes: Saafremt Posten som Direktør i Krigsministeriet maatte blive ubesat, vil der af den paagældende Lønning kunne anvendes 800 Kr. aarlig som Honorar til den Departementschef, hvem det overdrages ved Siden af sin øvrige Tjeneste at overtage Ledelsen af den af Ministeriets Underafdelinger, der tidligere var umiddelbart underlagt Direktøren. Men i denne Bestemmelse er der ikke Spor af Tale om, at den paagældende Mand er bleven Direktør. Nej, hvad er det, vi nu have faaet? Vi have først haft en Departementschef; da vi saa fik en Direktør, blev nogle af hans Kontorer, hvor mange ved jeg ikke, udskilte og henlagte under Direktøren; saa fik vi ingen Direktør, men en Departementschef, og denne fik 800 Kr. mere i Løn, end Departementschefen tidligere fik, for at lede de Forretninger, Departementschefen tidligere havde under sig. Det er det, der er foregaaet, og det forekommer mig ikke ganske korrekt. Dette med Hensyn til det rent formelle.

Men saa vil jeg, hvad selve Direktørstillingen angaar, sige, at man her i Landet stiller Hærens Officerskorps under mærkelige Kaar. For det første er det den eneste Etat, man har givet Mundkurv. Det Spørgsmaal have vi drøftet i Foraaret i Anledning af den ganske ubegribelige og, som jeg tror efter de flestes Mening, ganske utilstedelig Mundkurv, som vel at mærke officielt Flaadens Officerer havde faaet paa, medens Anledningen egentlig skulde medføre, at det var blevet Hærens Officerer, der havde faaet den. Men dernæst, medens alle andre Etater fik deres Lønninger forbedrede, have Officerskorpserne, der sidde med den ældste Lønningslov, vi have her i Landet, ikke kunnet faa deres Forhold forbedrede. Man laver nok en Lønningslov, efter hvad der siges, oppe i Krigsministeriet, men denne lægges hen, den er kun til Sirat, ikke til Nytte. Og endelig sættes hele Hærens Officerskorps under en øverste Administration, om hvilken man trygt kan sige, at den ikke alene ikke har Hærens Tillid, men at den efter alt, hvad der er passeret i de svundne Aar, snarere har øget den Mangel paa Tillid, hvormed denne Udnævnelse til